

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 4. Christus ad se sequentes & se plangentes conversus, futuras
denuntiat pœnas non pœnitentibus. Crux interdum quidem à corpore, sed
nunquam ab animo deponenda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Et cum alii de Christo dicerent, quia bonus est, alii non, prout unusquisque sibi de illo fingeat; facis opportuna videtur etiam, quæ ibidem sequitur Veritas:

Nisi se quisquis Christo conformet,

Christum sibi conformabit.

Id est, sic de Christo iudicabit; quoad mores præcipud, secundum suum sensum, & non secundum rei veritatem. Quod est valde damnosum.

FERIA QVARTA.

CHRISTVS AD SE SEQUENTES

*Et se plangentes conuersus, futuras denuntiat
pœnas non pœnitentibus.*

Filia Ierusalem, nolite flere super me, sed super vos ipsas flete.

Quia si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet? Luc. 23;

VERITATES PRACTICÆ.

Cruce interdum quidem à corpore, sed nunquam ab animo deponenda.

SENSUS est de Cruce pœnitentiæ, sicut enim lignum aridum est omnis impœnitens; sic fructuosum lignum sunt verè pœnitentes. Est autem Crux pœnitentiæ seu pœnitentiæ duplex, una interior, exterior altera. Illa est dolor animi de peccato, ista est dolor corporis propterea castigandi. Quando itaque dicitur Crucem interdum posse deponi à corpore sed non ab animo, perinde est ac si dicas, dolorem corporis posse intermitteri, sed non dolorem animi.

RATIO est manifesta, quia semper displicere debet peccatum commissum.

Sed si dolor animi desineret aut intermitteretur, tum etiam desineret displicere peccatum.

Ergo nunquam intermittendus ille dolor, nec ab animo Crux deponenda, sicut nec ipse Christus unquam deposuit.

I. PUNCTUM.

Sequēbatur autem illum multa turba populi & mulierum, quæ plangebant, & lamentabantur eum; Conuersus autem ad illas Iesus dixit: *Filia Ierusalem, nolite flere super me, sed super vos ipsas flete, & super filios vestros, quoniam*

ecce venient dies, in quibus dicent, Beata steriles & ventres qui non genuerunt, & ubera quæ non lacta verunt. Tunc incipient dicere montibus: cadite super nos: & collibus, operite nos: Quia si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet?

Ex his verbis elici possunt tres affectus; primus, Compassionis in Christum, ad imitationem illius turbæ & mulierum, quæ plangebant eum. Secundus, admirandæ & imitandæ pietatis ipsius Christi Domini, qui magis deplorat & deplorandam suadet futuram illorum miseriam, quam suam propriam. Tertius, peramandæ & nunquam deponendæ Crucis nisi amore ipsius Crucis, ad exemplum Christi, qui non alio animo à Cruce ferenda destitit, quam ut in ea gravius pateretur & moretur. *Quia si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet? O nunquam satis ponderata verba! Si Christus innocens ita passus est propter te, quid te convenit non modò propter illum sed propter te ipsum pati? Quod si verò hic pati recusas, quas non debes expectare pœnas post mortem, tu qui nihil aliud es quam lignum aridum, cuius consummatio in combustionem?*

Quamobrem seridè de amandâ & colenda Cruce seu mortificatione continua cogitandum: quæ si tamen interdum quoad corpus remittitur, nunquam verò est animo deponenda, nunquam deponendus affectus sui corporis mortificandi, nunquam deponendum studium sui animi reprimendi, nunquam de-

nique.

niq̄ue dolor ille deponendus, qui semel conceptus est de peccato quondã admisso. Quo in triplici sensu proposita Veritas exp̄di potest, sed in postremo præcipuè de Cruce ac dolore interiori vitæ præteritæ, considerabitur. *Peccatum meum contra me est semper*, inquit pœnitens, id est coram me, in mente mea, ut semper meminerim me peccasse, in corde meo, ut semper oderim & detester quod peccavi, in sensu meo, ut semper illud defleam, & amplius ab illo laver.

Ps. 50.

Eccl. 17.

Mid. 5.

v. 6.

Nam præter innumeras, quæ inde proveniunt utilitates, certè illud certum & omnino necessarium, ut nunquã placeat, imò ut semper displiceat quid quid peccatum est. *Revertere ad Dominum*, inquit Scriptura, & *averte te ab injustitia tua*, & *nimis odio execrationem*. Quid est nimis odisse execrationem, nisi tam continuo & indefinente odio peccatum prosequi, ut pene nimium videatur? Cur verò peccatum dicitur execratio, nisi quod semper sit ira execrandum, ut non secus ipsa execratio semper displiceat; Quod denique additur, *Cognosce justitias & judicia Dei*, quid est aliud, quam indicare motivum potentissimum ad hoc perpetuandum execrationis præteritæ odium, nempe quod sic Deus illam semper execretur, sic execrandam jubet, & adeo tremenda sunt divina illius judicia, ut de peccato dimisso non sit etiã tremor deponendus. Sic idem apertè Sapiens; *Ne dixeris, peccavi, & quid mihi accidit triste? Altissimus enim est patiens redditor*. De propitiato peccato noli esse sine metu, neque adicias peccatum super peccatum. *Et ne dicas, miseratio Domini magna est, multitudinis peccatorum meorum miserabitur: Misericordia enim & ira ab illo cito proximant, & in peccatores respicit ira illius.*

II. PUNCTUM.

SED CruX interior, seu animi dolor de peccato, si deponeretur aut intermitteretur, verendum esset, ne & ipsum peccatum displicere desineret.

Intermitti quidem potest dolor sensibilis, sed non ille qui dicitur appetitativus, & qui verus & proprius est dolor de peccato super omnia deploranda. Dicitur verò non intermitteri, cum pœnitentis animus ita est affectus & dispositus, ut, quoties excitatur peccati memoria, dolor renovetur: atque etiã ut crebro dolor ille renovetur, sepe sepius peccati

memoria exciteur. *Memoria memor ero, & tã Thren. 3. bejcit in me anima mea.*

Hoc autem est omnino necessarium, ne peccatum placere incipiat, aut displicere desinat. Nam cum sit tam naturale & proclive homini, amore & complacentia ferri in objecta, quibus peccatum admittum inhærebat, ut nisi diligenter cum divina gratia prospicias, illuc rapiaris, & tibi placeat quod placere non potest sine peccato: certè non potest aliter diligētius nec tutius prospici quam per illum dolorem continuum, qui directè opponitur tali complacentiæ, & voluntatem contra obfirmat. *Ego tanquam surdus non au- diebam, & sicut mutus non aperiens os suũ: quoniam ego in flagella paratus sum, & dolor meus in conspectu meo semper: quoniam iniquitatem meam annuntiabo & cogitabo pro peccato meo.* Quasi diceret, hoc est, quod me insensibilem reddit ad omnia quæ me provocant ad peccandum, quòd videlicet tum meminerim olim me peccasse, & ita doleam de peccato, ut peccare displiceat.

Sic sanctus Augustinus jam conversus, cum à sodalibus ad aliquid liberius actitandum forte moveretur, *Nolite*, inquit, *obsecro L. 1. de vos geminare mihi misertus: satis mihi sunt vulnera mea, nolite obsecro.* Et post nonnulla: *Hic ubi plura ne dicerem, lachryma mihi modum imposuerunt.* Videtne quàm sit opportunus & necessarius ille dolor continuus, quem tanti Viri renovant, quoties periculum instat, ne in delictis veteribus sibi complacent? *Hoc est Is. 30. frenum in maxillis ponendum*, de quo passim *Ex. 29. Scripturæ*, quo posito sicut facile retardamur à complacentia in peccatum: sic illo remoto facillimè in eandem provocamur & ruimus. *Omnes conversi sunt ad cursum suum*, inquit *Ier. 8. Ieremias*, quasi equus imperu vadens ad prahum; Quia scilicet, ut ante dixerat, non dolent de peccato, aut dolorem semel conceptum non continuant.

III. PUNCTUM.

ET si ergo à corpore CruX interdum deponi possit, nunquam tamen ab animo. Ne si animus dolere desinat de peccato, peccatum displicere desinat. Quod certè nefas est & omni modo cavendum. *Fili, peccasti: non adicias iterum, sed & de pristinis deprecare ut tibi dimittantur. Quasi romph a bis acuta omnis iniquitas, plaga illius*

illius non est sanitas: Id est, non potest ita sanari, quin semper sanari possit perfectius, dolendo & gemendo propterea non tam timore pœnæ quam amore Dei, sicut de se ait sanctus Augustinus, *Amore amoris tui facio istud, recolens vias meas nequissimas in amaritudine recogitationis mee, ut dulcescat mihi dulcedo non fallax, dulcedo foelix & secura.*

Atque ut id ipsum unusquisque constanter observet, sic idem alibi: *Nunquam credat sufficere, semper coram Domino, ante quem peccavit, erubescat: dolorem cum vita finiat: ubi dolor finitur, deficit pœnitentia: ubi deficit pœnitentia,*

13.

& ibi veria. Vade & jam noli peccare: hoc est pœnitere: Hinc ergo semper doleat, & de dolore gaudeat, & non semper doluisse doleat. O quale gaudium sic semper posse dolere; sic verè possibile dicere cum Psalmista, Defecit in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus. Fœlices gemitus, in quibus anni deficiunt: fœlices anni qui non nisi deficiunt in dolore & in gemitibus.

Vide in 1. parte, Feria 3. hebdomada 4. post Epiphaniam, de rationabili sollicitudine pro peccatis remisiss.

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, *Quousque animam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palam. Respondit eis Iesus, loquor vobis & non creditis. Ioan. 10.*

Qui cum affectu in composito Deum consultit, non Deum, sed Deo consultit.

Quasi vellet Deum sibi solum placentia respondere. In hac 2. parte, Feria 4. Pentecostes.

VOS non creditis, quia non estis ex ovibus meis. Quæ causa est, cur pauci salvi sint, hæc in te causa est, cur ex illis forte non sis.

In hac 2. parte, Dominica Septuag. Vide & in 3. die 25. Iuni.

OVES mea vocem meam audiunt: & ego cognosco eas, & sequuntur me.

Sicut discursum mentis statim sequi debet

affectus, ita & affectum effectus.

In 1. parte, die 29. Decembris.

Tantum abest, quod, qui sunt verè liberi, non se subjiciant: ut non sint aliter verè liberi, nisi se subjiciant.

In 4. parte, Sabbato hebdomada 15.

Sicut Imaginem aut faciem Christi, sic ejus vocem fidelis anima reveretur.

In 4. parte, Sabbato hebdomada 21. qua pœnitentia est de hac similitudine pastoris & ovium, ex eisdem Christi verbis.

FERIA QVINTA. QVATVOR DIMENSIONES CHRISTI Crucis & nostræ.

Et venerunt in locum, qui dicitur Golgotha, quod est Calvaria locus. Matth. 27.

Huius rei gratia, flecto genua mea ad Patrem Domini nostri Iesu Christi, ut possitis comprehendere cum omnibus Sanctis, quæ sit latitudo, & longitudo, & sublimitas, & profundum. Ephes. 3.

VERITAS